

Χρήστος Τσιάμης

ΚΟΡΗ

(ἀπόσπασμα)

Στὴν ἀρχὴ ἦταν ὁμίχλη
Ἡ ζεστὴ ἀνάσα πού γιὰ μιὰ στιγμή
κρατάει τὴν συνοχὴ τοῦ κόσμου.

Τὸ χρώμα ἓνα καὶ τὸ ὕλικό
νερό, τὰ κτήρια τὰ δέντρα τὸ βουνό
τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων
σταγόνες, σταγόνες σύννεφο
στρογγυλὸ καὶ ἥπιο
ὡσάν Ο.

Καπνὸς ἀνέβαινε ὁ χρόνος
ἀπὸ τὶς φωτιές τῶν ψυχῶν.

Ἡ μνήμη σκούριαζε σ' ἓνα ὑπόγειο
(ἢ ἀχρηστὴ μηχανή, πού συναρμολογεῖ)
ὁ συγγενής μας αἰωνόβιος.

Στὴν ἀρχὴ ἡ ζωὴ
ἦταν ὁ τελειωμένος μύθος.

ΣΤΟΜΑ

πίνακας, τῆς Ellen Evjen

τὰ ὄμικρον
πού διαγράφουν
τὰ σκοτεινὰ πέρα τοῦ πόθου σου
σῆραγμα
ἀπ' ὅπου φτερουγίζουν ζευγαρωμένα
κόκκινα πετεινὰ

σὲ πάλλευκη ἡμέρα
αἰωρήσεων.

ΤΜΝΟΣ

ὕστερον   βαθύτατον
μὲ χρώματα δίχως σώματα
μαῦρε ἑαυτὲ ἀλαφρὲ
ἢ γραμμὴ
στὸ κορμί